

KRONIKA**POLSKA****XII ZEBRANIE WYDZIAŁU III PAN**

Na XII Zebraniu Wydziału III PAN w dniu 19.10.1953 r. zreferowane zostały następujące prace geologiczne:

J. Tokarski: Diorytowo-pegmatytowy gład morenowy z Doliny Kościeliskiej w Tatrach.

J. Tokarski: Nowa termiczna metoda oznaczania niektórych składników mineralnych skał. (a)

UDOSTĘPNIANIE NORM

Zarówno krajowe, jak i zagraniczne normy państwowe, resortowe i zakładowe dotyczące geologicznych zagadnień surowcowych i pokrewnych, są systematycznie zbierane i udostępniane zainteresowanym geologom przez Wydział Norm Centralnego Urzędu Geologii (Warszawa, Jasna 6). Na życzenie Wydział Norm dostarcza fotokopie, odpisy lub tłumaczenia z języków obcych. (a)

NORMY I INSTRUKCJE W PROGRAMACH NAUCZANIA TECHNIKÓW

W krakowskim technikum geologicznym odbyła się narada nauczycielska nad zakresem i metodami nauczania norm i instrukcji przekazywanych szkole przez Centralny Urząd Geologii, a w szczególności instrukcji dotyczących dokumentowania złóż opracowywanych przez Komisję Zasobów Kopalni, instrukcji zdjęcia podstawowego, jednolitych norm radzieckich na prace geologiczno-poszukiwawcze, geotechniczne, hydrogeologiczne, wiertnicze, na roboty ziemne, opróbowanie, oraz wydanych dotychczas norm polskich P.K.N.

W naradzie wziął udział dyrektor techniczny Centralnego Zarządu Przemysłu Naftowego mgr inż. S. Rzepecki, reprezentujący Szkolny Komitet Opiekunów. Przedstawił on zebranym zastosowanie i ewolucję radzieckich norm i instrukcji, obszernie przy tym omawiając polską praktykę naftową w tym zakresie.

Dyskusja doprowadziła do następujących wniosków:

1. Zagadnienia programowe powinny być zawsze ujmowane z punktu widzenia potrzeb technika geologa w pracy terenowej.

2. Elementy norm i instrukcji (niektóre w całości) wprowadzi się do programów: geologii i poszukiwania złóż, kartografii geologicznej, geologii technicznej, hydrogeologii i surowców mineralnych. Wejść one również do programu planowania i dokumentacji geologicznej. Wiado-

mości z tego zakresu będą pogłębiane dwoma lub trzema pozalekcyjnymi odczytami, a nadto będą uwzględnione w pisemnych pracach przedegzaminacyjnych w czwartych klasach.

Sprawie normalizacji postanowiono poświęcić osobne konwersatorium z udziałem absolwentów szkoły, jej abiturientów, zainteresowanych nauczycieli i przedstawicieli służb resortowych i przemysłu.

(F. S.)

WYKONANIE PLANU ROBÓT GEOLOGICZNYCH W R. 1953

Odcinek Geotechniczny w Krakowie resortowej służby geologicznej budownictwa przemysłowego w dn. 30.10.1953 r. wykonał zadania rocznego planu na rok 1953. (b)

TERENOWE SZKOLENIE GEOLOGÓW

W miesiącach letnich w roku 1953 Wydział Geologiczno-Poszukiwawczy Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie zorganizował terenowe szkolenie studentów, a to,

a) indywidualne praktyki, którymi objęci byli studenci roku I, III i IV.

b) zbiorowe praktyki obozowe.

Praktyki indywidualne dla studentów I roku były zorganizowane w kopalniach podziemnych i odkrywkowych.

Studenci roku III odbywali praktyki na robotach geologiczno-poszukiwawczych, a studenci IV roku wykonywali praktyki dyplomowe głównie z zakresu dokumentacji złóż. Stanowiły one podstawową część ich prac dyplomowych.

Zbiorowe szkolenie terenowe było zorganizowane w Chęcinach (ośrodek Centralnego Urzędu Geologii), Krzeszowicach (Dubie), Krościenku i Zakopanem.

W Chęcinach przeszkolono studentów II roku w zakresie kartografii geologicznej. W maju br. w Krościenku przeszkolono studentów II roku w zakresie kartografii geologicznej w terenach górskich. We wrześniu odbyło się również w Krościenku przeszkolenie studentów roku I w zakresie zjawisk geologii dynamicznej.

W Zakopanem odbył się kurs dla I roku z zakresu zjawisk geologii dynamicznej oraz dla roku III w zakresie geologii ziem polskich (budowa Tatr i Podhala).

W Krzeszowicach (Dubie) odbył się specjalizacyjny kurs dla studentów lat starszych geologii podstawowej.

(Z. D.)

MŁODZI INŻYNIEROWIE — GEOLODZY

W pierwszych dniach października odbyły się egzaminy dyplomowe, w których wyniku po 4 letnim studium geologii poszukiwawczej na Wydziale Geologiczno-Poszukiwawczym Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie absolwenci tegoż Wydziału uzyskali tytuł inżyniera-geologa w zakresie specjalności:

Geologia i poszukiwanie złóż kruszcowych:

Bojarski Ryszard, Daniec Leszek, Duszyński Zygmunt, Ducu-Stanki Jon, Kita Maria, Kotlarczyk Janusz, Magda Wilhelm, Mysza Józef.

Geologia i poszukiwanie złóż surowców skalnych:

Chmura Kazimierz, Chrzastowski Jerzy, Kotlik Czesław, Kryszowska Maria, Pałubicki Roman, Saldan Marian, Smorągiewicz Wojciech, Syrnik Stanisław, Wiatr Zofia.

Geologia i poszukiwanie złóż węgla:

Englert Wanda, Kowol Wiktor, Nytko Danuta, Rabajczyk Romuald, Surzyn Marian, Szymoniak Ryszard, Woroniecki Jerzy, Zychiewicz Zdzisław.

Geologia i poszukiwanie złóż ropy i gazu:

Głowacki Eugeniusz, Godzisz Józef, Jucha Stanisław, Kosowski Stanisław, Wilczyński Romuald, Woźniński Jerzy.

Geologia i poszukiwanie złóż soli:

Baran Józef, Poreba Józef, Tarczyński Roman, Zembal Jan.

(Z. D.)

ZSSR**NAUKOWE ZRZESZENIE STUDENTÓW GEOLOGII UNIWERSYT. MOSKIEWSKIEGO**

Celem praktycznego zapoznania się z problematyką i organizacją pracy naukowej studenci zrzeszają się w NSO (Naukowe studenckie koło obywateli). NSO występuje na wydziałach w roli organizatora pracy, samą zaś pracę naukową prowadzi katedra.

Na Wydziale Geologii Uniwersytetu Moskiewskiego istnieją cztery sekcje NSO: geologiczna, geochemiczna, geofizyczna i gruntoznawcza (gruntowiedzenia). W skład sekcji wchodzi koła („krużki”). Każde

koło ma swego opiekuna — przedstawiciela katedry i starostę. Opiekunami na pierwszych latach studiów mogą być również aspiranci.

Studenci I i II roku tworzą swoje roczne koła, studenci lat wyższych skupieni są w jednym kole. Podział ten uzasadniony jest odmienną problematyką, jaka stoi przed studentem I czy II roku a studentami bardziej zaawansowanymi w studiach.

Koło stawia przed sobą problem, nad którym będzie pracowało, np. koło II roku sekcji geochemicznej przyjęło jako temat swej rocznej pracy mineralogię okolic Moskwy. Praca nad tym tematem polega na zapoznaniu się z literaturą dotyczącą tego zagadnienia, na opracowaniu i wygłoszeniu referatów na ten temat na zebraniach koła, na wycieczkach w teren połączonych ze zbieraniem materiałów i dokonywaniem obserwacji. Głównym zadaniem kół I roku jest poszerzanie wiadomości uzyskanych na wykładach, prowadzenie studentów w teren i zapoznanie ich z odbywającymi się tam procesami geologicznymi, sposobami pobierania próbek oraz przyzwyczajanie do prac polowych.

Tematyka pracy koła studentów lat wyższych jest bardziej różnorodna, ponieważ wiąże się z odbytymi przez studentów praktykami, z poczynionymi przez nich obserwacjami i z indywidualnymi zainteresowaniami. Studenci starszych lat prócz

pracy w swoim kole naukowym mogą prowadzić zajęcia z uczniowskimi kołami naukowymi działającymi na terenie szkół średnich. Studenci prowadzący zajęcia w kółkach uczniowskich są specjalnie przygotowywani do swej pracy w formie instruktażu lub nawet specjalnych wykładów prowadzonych przez katedry. Zajęcia kółek uczniowskich odbywają się w terenie, często w formie wycieczek. Celem wzmocnienia wiedzy i podnoszenia poziomu pracy kółek uczniowskich najdołniejści uczniowie, biorący udział w pracy kółka, są zapraszani na konferencje NSO.

Formą łączącą poszczególne koła i tematy ich pracy w jedną całość są coroczne trzydniowe naukowe konferencje NSO. Na konferencjach studenci wygłaszają referaty, oparte na własnych obserwacjach w terenie. Nad referatami niejednokrotnie rozwija się bardzo ożywiona dyskusja z udziałem profesorów. Okolicznościowo odbywają się wykłady, na których zaproszeni wybitni specjaliści z innych wyższych uczelni wygłaszają referaty. Jeszcze jedną z form pracy NSO jest nawiązywanie kontaktów z kołami naukowymi Wydziału Geologii innych uczelni Związku Radzieckiego; wymiana doświadczeń w pracy na swoim terenie; wymiana kolekcji; nawiązywanie kontaktów z muzeami. Zarządy NSO biorą udział w zebraniach kół naukowych wydziałów geologicznych uczelni moskiewskich.

NSO jest związane z czasopismem „Radziecki Geolog”, gdzie w każdym numerze ma do rozporządzenia odciśnięcie pisma.

Pracę kół planuje i kontroluje katedra. Gdy jakieś koło nie przejawia należytej działalności, NSO zwraca na to uwagę opiekującej się nim katedrze. O zmianach w pracy koła katedra informuje NSO. Gdy katedra nie może udzielić tej pomocy, przyczyny tego są dyskutowane na Radzie Wydziału. W skład zarządu NSO wchodzi dziesięciu członków:

przewodniczący, którym zwykle bywa docent,

dwu wiceprzewodniczących,

sekretarza,

przedstawicieli każdej sekcji (4 osoby),

dwaj kierownicy kół szkolnych.

Wszyscy oni są wybierani w tajnym głosowaniu i mają jednakowe prawa.

Aby wstąpić do NSO, student składa podanie, opinię Komsomołu, opinię katedry i rekomendację do zarządu, który je rozpatruje i wydaje decyzję przyjęcia. Gdy student nie przejawia działalności w NSO, zostaje przez Radę NSO skreślony z listy członków. Wstęp na zebrania kół, które odbywają się raz w tygodniu i trwają 1½ do 2 godzin, jest wolny.

NSO pracuje w ścisłym powiązaniu z Partią i Komsomołem, w pełni realizując hasło: „każdy komsomołec pracuje naukowo”.